

Forfatter: Lange, Julius Henrik

Titel: BREV TIL: Dietrichson, Lorentz FRA: Lange, Julius Henrik (1878-02-24)

Citation: Lange, Julius Henrik: "BREV TIL: Dietrichson, Lorentz FRA: Lange, Julius Henrik (1878-02-24)", i *Breve fra Julius Lange*, Nordiske Forlag, s. 99. Onlineudgave fra Danmarks Breve: <https://tekster.kb.dk/text/letters-002320804-000-shoot-L0023208040000074.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Breve fra Julius Lange

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Lange, Julius Henrik, *Breve fra Julius Lange,*

TIL PROF. L. DIETRICHSON (i

Kristiania

).

Madrid, 24. Febr. 1878.

Kære Ven!

Dit Brev modtog jeg her i Spaniens Hovedstad for 4 Dage siden, netop som jeg ankom; det laa indesluttet i et Brev fra min Hustru. Nu danne vi her en lille dansk Koloni paa 4 Mand. Det er min Hensigt at blive her omtrent i 7 Uger, saa at gaa tilbage til Paris og blive der omtrent 2 Maaneder, hvis Pengene slaa til saa længe, og saa at vende Næsen hjem. Det er mit Haab at komme lidt klogere hjem, end jeg drog ud. Jeg har havt 5 Dage paa Galleriet her — det er jo det eneste, som er at se i Byen —; men jeg er endnu overvældet. Her er saa mange Herreblade i dette Spil Kort, at jeg næppe har set Magen dertil i noget andet enkelt Galleri. Min Specialitet er her »Menneskefigurens Kunsthistorie«, som jeg for Kortheds Skyld vil kalde det; du forstaaer mig naturligvis nok, selv om jeg ikke tidligere har talt om dette Æmne, som jeg nu i nogle Aar har dyrket med de Midler, jeg kunde finde, og en Vinter endog holdt Forelæsninger om. Jeg naar naturligvis aldrig længere end til en Skizze af den Sag; men Skizzen kan blive temmelig vidtløftig og — som jeg endnu haaber — ikke ganske overflødig. Du vil derfor kunne forstaa, at jeg følte mig noget fremmed for mine gamle Venner Jakin og Boas¹, som dit Brev begyndte med at omtale.

... Jeg har hørt noget om din Strid med dine glubske Landsmænd. Jeg véd nu heller ikke, hvorfor I Nordmænd altid skulle æde hinanden som Hajfiske. Forøvrigt tør jeg ikke fragaa, at jeg principielt holder paa Konkurs. 100rener — selvfølgelig hvor det ikke er givet, at Konkurrencen bliver et uvirkeligt Spilleværk. Den specielle Kasus¹ kan jeg naturligvis ikke dømme om, undtagen forsaavidt jeg har megen Agtelse for Bergslien i Almindelighed. Saadan som Kunstnerfolket er indrettet, vilde du imidlertid sikkert have faaet akkurat de samme Ubehageligheder med Konkurrence som uden; efter min Erfaring giver en Konkurrence rigtig Spil til allehaande daarlige Lidenskaber. Hvis det kan være dig en Trøst!

Nu ringer Madklokken, og Papiret er fuldt. Venligst Hilsen til din Hustru og Datter.

Din

Jul. Lange.